Написав Світлана Касянчик
Неділя, 30 жовтня 2011, 17:03

Не квапся, сину. Почекай. Не треба
Летіти навперейми своїй долі.
Повір мені: людей парує небо.
Дозволь в житті звершитись Божій волі.

Проси в молитві. Є десь половинка.
Без неї ти не станеш Чоловіком,
Без тебе згине в її серці Жінка,
Вона тобі призначена од віку.

То – таїнство. І нам не зрозуміти
Як з вівтаря священної любові
На грішну землю можуть долетіти
Гарячі іскри в двоскладовім слові.

І просто так зірватись феєрверком
Довіри й щастя в збуджених зінницях.
Якщо з небес - то радість не померкне,
Не перейде в темницю таємниця.

Ой, скільки є повінчаних Землею -
Живуть собі, бо ж треба якось жити.
Ти не спіши. Знайди єдину! З нею
Зумієш світ шляхетнішим зробити.